

**Protokół nr 25/2011
z posiedzenia Komisji Praworządności i Bezpieczeństwa
Rady Miejskiej Wrocławia
z 28 grudnia 2011 r.**

BRM-ZKO.0012.12.22.2011

Posiedzenie Komisji prowadził przewodniczący Krzysztof Kilarski.

Na ogólną liczbę 5 radnych, obecni byli wszyscy radni członkowie Komisji.

Lista osób spoza Komisji, które uczestniczyły w posiedzeniu, stanowi załącznik nr 1 do niniejszego protokołu.

Porządek posiedzenia:

I. Zaopiniowanie projektów uchwał w sprawie:

- 1) powołania doraźnej Komisji ds. zniszczenia zgłoszeń kandydatów na ławników - **druk nr 442/11;**
- 2) zatwierdzenia Przewodniczącego doraźnej Komisji RMW-wia ds. zniszczenia zgłoszeń kandydatów na ławników - **druk nr 443/11;**
- 3) zatwierdzenia planu Kontroli Komisji Rewizyjnej na 2012 rok - **druk nr 449/11;**

II. Rozpatrzenie wezwań i skarg:

- 1) rozpatrzenie wezwania [REDAKTED] do usunięcia naruszenia interesu prawnego uchwałą w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego obszaru Jagodno II we Wrocławiu - **druk nr 436/11,**
- 2) rozpatrzenie wezwania [REDAKTED] do usunięcia naruszenia interesu prawnego uchwałą w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego obszaru położonego na wschód od ul. gen. Stefana Grota - Roweckiego, od granicy miasta do ul. Terenowej, w obrębie Wojszyce we Wrocławiu - **druk nr 437/11,**
- 3) rozpatrzenie wezwania [REDAKTED] do usunięcia naruszenia interesu prawnego uchwałą w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego obszaru w rejonie ulic Zygmunta Wróblewskiego i Adama Mickiewicza we Wrocławiu - **druk nr 438/11,**
- 4) rozpatrzenie wezwania [REDAKTED] do usunięcia naruszenia interesu prawnego uchwałą w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego Kampusu Pracze Odrzańskie we Wrocławiu - **druk nr 439/11,**
- 5) rozpatrzenie wezwania [REDAKTED] do usunięcia naruszenia interesu prawnego uchwałą w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego obszaru położonego w rejonie ulic Pilczyckiej i Maślickiej w obrębie Pilczyce we Wrocławiu - **druk nr 440/11,**
- 6) rozpatrzenie wezwania [REDAKTED] do usunięcia naruszenia interesu prawnego uchwałą w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego w rejonie placu Nowy Targ we Wrocławiu - **druk nr 435/11,**
- 7) rozpatrzenie wezwania [REDAKTED] do usunięcia naruszenia interesu prawnego uchwałą w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego części zespołu urbanistycznego Doliny Odry we rejonie obrębu Maslice we Wrocławiu - **druk nr 441/11,**

- 8) rozpatrzenia skargi Pani [REDAKTOWANE] do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu na uchwałę w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego części Zalesia we Wrocławiu – **druk nr 434/11**,
- 9) wniesienia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu na rozstrzygnięcie nadzorcze Wojewody Dolnośląskiego – **druk nr 461/11**;
- 10) wniesienia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu na rozstrzygnięcie nadzorcze Wojewody Dolnośląskiego – **druk nr 447/11**;
- 11) rozpatrzenia skargi Pana [REDAKTOWANE] na Dyrektora Izby Wytrzeźwień – **druk nr 459/11**;
- 12) rozpatrzenia skargi Państwa [REDAKTOWANE] na Komendanta Straży Miejskiej – **druk nr 448/11**;
- 13) rozpatrzenia skargi Pani [REDAKTOWANE] na Dyrektora Powiatowego Urzędu Pracy we Wrocławiu – **druk nr 457/11**;
- 14) rozpatrzenia skargi Pana [REDAKTOWANE] na Powiatowego Inspektora Nadzoru Budowlanego – **druk nr 458/11**.

III. Sprawy bieżące:

- 1) Odpowiedź Komendanta Policji Miejskiej na pismo Komisji w sprawie wystąpienia mieszkańców ulicy [REDAKTOWANE] we Wrocławiu z prośbą o pomoc w związku z uciążliwą działalnością klubów nocnych znajdujących się w okolicy.
- 2) Odpowiedź spółki Wrocławskie Mieszkania na pismo Komisji w sprawie pisma Pani [REDAKTOWANE] dotyczącego niewłaściwego zachowania Pana [REDAKTOWANE], pracownika Wrocławskich Mieszkań – BOK 4.
- 3) Odpowiedź Komendanta Straży Miejskiej na pismo Komisji w sprawie pisma Pana [REDAKTOWANE] dot. wyjaśnienia braku reakcji ze strony Straży Miejskiej na nieprawidłowo zaparkowane pojazdy przy ul. Rogowskiej na odcinku między ul. Strzegomską, a Komorowską i dalej w kierunku ul. Zemskiej.
- 4) Odpowiedź Komendanta Straży Miejskiej na pismo Komisji w sprawie wyjaśnienia ze Skarbnikiem Wrocławia rozbieżności w projekcie budżetu na 2012 rok w części dot. Straży Miejskiej.
- 5) Odpowiedź Komendanta Straży Miejskiej na pismo Komisji w sprawie wzmoczenia patroli Straży Miejskiej i/lub Policji w okolicy ul. Partynickiej (*pismo Komisja skierowała do Prezydenta Wrocławia po rozpatrzeniu skargi Pana [REDAKTOWANE] na Prezydenta Wrocławia*).
- 6) Pismo Rady Osiedla Nadodrże (do wiadomości Komisji), skierowane do Prezydenta Wrocławia dot. wyróżnienia strażnika osiedlowego.
- 7) Odpowiedź Dyrektora Wydziału Bezpieczeństwa i Zarządzania Kryzysowego, Pana Stanisława Kosiarczyka na pismo Komisji dotyczące wyrażenia opinii w zakresie celowości podejmowania uregulowań prawnych w zakresie przeciwdziałania wandalizmowi i graffiti.

IV. Przyjęcie protokołów: nr 8/2011, 9/2011, 11/2011 - 17/2011r.

V. Wolne wnioski.

Ad. I.

W tym miejscu Komisja przeszła do zaopiniowania projektów uchwał w sprawie:

- 1) powołania doraźnej Komisji ds. zniszczenia zgłoszeń kandydatów na ławników - **druk nr 442/11** - postanowiła pozytywnie zaopiniować przedmiotowy projekt uchwały. Jednocześnie Komisja wnioskuje, aby w skład doraźnej Komisji weszli czterej członkowie K. Praworządności i Bezpieczeństwa (jednocześnie reprezentanci wszystkich Klubów) w osobach: Krzysztof Kilarski, Andrzej Nabzdyk, Rafał Czepil, Sebastian Lorenc. Piątym członkiem Komisji (po uprzednim wyrażeniu zgody) mógłby zostać radny niezrzeszony;
- 2) zatwierdzenia Przewodniczącego doraźnej Komisji RMW-wia ds. zniszczenia zgłoszeń kandydatów na ławników - **druk nr 443/11** - postanowiła w głosowaniu (za - 4, przeciw - 0, wstrzymało się - 0 radnych) pozytywnie zaopiniować przedmiotowy projekt uchwały;
- 3) zatwierdzenia planu Kontroli Komisji Rewizyjnej na 2012 rok - **druk nr 449/11** - postanowiła w głosowaniu (za - 4, przeciw - 0, wstrzymało się - 0 radnych) pozytywnie zaopiniować przedmiotowy projekt uchwały.

Ad. II.

Następnie Komisja przeszła do rozpatrzenia następujących skarg i wezwań:

1) wezwania [REDAKTED] do usunięcia naruszenia interesu prawnego uchwałą w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego obszaru Jagodno II we Wrocławiu – **druk nr 436/11**. Pismem z dnia 15 listopada 2011 r. operator sieci telefonii komórkowej P4 Sp. z o.o. z siedzibą w Warszawie wezwał Radę Miejską Wrocławia do usunięcia naruszeń prawa tj. dostosowanie treści miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego do wymagań usług i sieci telekomunikacyjnych (Dz.U. Nr 106, poz. 675). W uzasadnieniu pełnomocnik strony zarzucił naruszenie art. 46 ust. 1 w/w ustawy („Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego nie może ustanawiać zakazów, a przyjmowane w nim rozwiązania nie mogą uniemożliwiać lokalizowania inwestycji celu publicznego z zakresu łączności publicznej, w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 21.08.1997 r. o gospodarce nieruchomościami, jeżeli taka inwestycja jest zgodna z przepisami odrębnymi”). Zdaniem spółki, uchwalony przez Radę Miejską Wrocławia plan zagospodarowania przestrzennego uniemożliwia lokalizację inwestycji celu publicznego z zakresu łączności publicznej. Związane jest to z intensywną rozbudową sieci telekomunikacyjnej służącej świadczeniu usług. Jak twierdzi pełnomocnik Spółki inwestycje te mają charakter celu publicznego, o którym mowa w ustawie o gospodarce nieruchomościami, natomiast Gmina Wrocław ma obowiązek na podstawie art. 75 ust.1 u.w.r.u.s.t. dostosowania treści planów miejscowych zagospodarowania obowiązujących na obszarze ich właściwości do wymagań określonych w art. 46 ust. 1 u.w.r.u.s.t. Przykładem uchybień jest § 5 pkt 10 planu ustanawiający zakaz lokalizacji wolnostojących konstrukcji wsporczych pod anteny, o ile ustalenia dla terenów nie stanowią inaczej. Ustosunkowując się do merytorycznych zarzutów Komisja zauważa, iż zgodnie z art. 46 ust. 1 ustawy z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych (Dz.U. Nr 106, poz. 675), miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego, nie może ustanawiać zakazów, a przyjmowane w nim rozwiązania nie mogą uniemożliwiać lokalizowania inwestycji celu publicznego z zakresu łączności publicznej, w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami, jeżeli taka inwestycja jest zgodna z przepisami odrębnymi. Przyjmując generalną zasadę zakazu ograniczania lokalizowania inwestycji telekomunikacyjnych ustawodawca nie nadał jej bezwzględne go charakteru. Ograniczenia lokalizacji mogą bowiem znaleźć swoje uzasadnienie w przepisach odrębnych. Z przedstawionego Komisji stanu faktycznego wynika, iż wzywający wniósł w 2006r. wniosek do projektu planu. Domagał się dopuszczenia możliwości budowy stacji bazowej telefonii komórkowej UMTS na terenie wskazanym przez inwestora w załączniku do wniosku. Tymczasem teren ten znajdował się częściowo w pasie projektowanej drogi lokalnej przebiegającej z zachodu na wschód terenu objętego planem, łączącej ul. Buforową z ul. Drożniczą, znajdującą się na granicy Wrocławia i (na dzień sporządzenia planu) Gminy Święta Katarzyna. Był też w bezpośrednim sąsiedztwie drogi wojewódzkiej nr 395, która przeznaczona jest do modernizacji i zgodnie ze *Studium(...)* miałaby uzyskać klasę drogi głównej G. Dodatkowo część inwestycji zaproponowana została na obszarze istniejącej zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, co byłoby sprzeczne z przyjętym w planie ładem przestrzennym, który mocą art. 2 pkt 1 ustawy dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz.U. Nr 80, poz. 717 ze zm.) winien być obok walorów architektonicznych i krajobrazowych uwzględniony w planie. Zwrócić należy w tym miejscu uwagę na fakt, iż wbrew twierdzeniom wzywającej spółki, na terenie objętym planem możliwe jest lokalizowanie urządzeń infrastruktury telekomunikacyjnej, zaś sam plan ustala zasady ich lokalizacji wprowadzając niezbędne ograniczenia, wynikające z przepisów odrębnych. W planie dopuszczone są dwie kategorie przeznaczenia terenu związane z usługami i sieciami telekomunikacyjnymi (telekomunikacja – na terenach wskazanych w planie oraz urządzenia telekomunikacyjne – na wszystkich terenach z wyłączeniem wskazanym w planie). Uwzględniając powyższe, wezwanie nie ma uzasadnienia. Miejscowy plan dopuszcza lokalizację urządzeń infrastruktury telekomunikacyjnej co do zasady, zaś ograniczenia wynikają z przepisów odrębnych ustaw, czego nie wyklucza przepis art. 46. Mając

powyższe na uwadze Komisja, w wyniku głosowania (za – 3, przeciw – 0, wstrzymało się – 0 radnych), postanowiła wnioskować o nieuwzględnienie przedmiotowego wezwania;

2) wezwania [REDAKTOWANE] do usunięcia naruszenia interesu prawnego uchwałą w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego obszaru położonego na wschód od ul. gen. Stefana Grota – Roweckiego, od granicy miasta do ul. Terenowej, w obrębie Wojszyce we Wrocławiu – **druk nr 437/11**. Pismem z dnia 15 listopada 2011 r. operator sieci telefonii komórkowej [REDAKTOWANE] z siedzibą w Warszawie wezwał Radę Miejską Wrocławia do usunięcia naruszeń prawa tj. dostosowanie treści miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego do wymagań określonych w art. 46 ust. 1 ustawy z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych (Dz.U. Nr 106, poz. 675). W uzasadnieniu pełnomocnik strony zarzucił naruszenie art. 46 ust. 1 w/w ustawy („Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego nie może ustanawiać zakazów, a przyjmowane w nim rozwiązania nie mogą uniemożliwiać lokalizowania inwestycji celu publicznego z zakresu łączności publicznej, w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 21.08.1997 r. o gospodarce nieruchomościami, jeżeli taka inwestycja jest zgodna z przepisami odrębnymi”). Zdaniem spółki, uchwalony przez Radę Miejską Wrocławia plan zagospodarowania przestrzennego uniemożliwia lokalizację inwestycji celu publicznego z zakresu łączności publicznej. Związane jest to z intensywną rozbudową sieci telekomunikacyjnej służącej świadczeniu usług. Jak twierdzi pełnomocnik Spółki inwestycje te mają charakter celu publicznego, o którym mowa w ustawie o gospodarce nieruchomościami, natomiast Gmina Wrocław ma obowiązek na podstawie art. 75 ust.1 u.w.r.u.s.t. dostosowania treści planów miejscowych zagospodarowania obowiązujących na obszarze ich właściwości do wymagań określonych w art. 46 ust. 1 u.w.r.u.s.t. Przykładem uchybień jest § 5 pkt 10 planu ustanawiający zakaz lokalizacji wolnostojących konstrukcji wsporczych pod anteny, o ile ustalenia dla terenów nie stanowią inaczej. Ustosunkowując się do merytorycznych zarzutów Komisja zauważa, iż zgodnie z art. 46 ust. 1 ustawy z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych (Dz.U. Nr 106, poz. 675), miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego, nie może ustanawiać zakazów, a przyjmowane w nim rozwiązania nie mogą uniemożliwiać lokalizowania inwestycji celu publicznego z zakresu łączności publicznej, w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami, jeżeli taka inwestycja jest zgodna z przepisami odrębnymi. Przyjmując generalną zasadę zakazu ograniczania lokalizowania inwestycji telekomunikacyjnych ustawodawca nie nadał jej bezwzględnego charakteru. Ograniczenia lokalizacji mogą bowiem znaleźć swoje uzasadnienie w przepisach odrębnych. Z przedstawionego Komisji stanu faktycznego wynika, iż wzywający nie złożył wniosków do planu ani też żadnych uwag. Uwzględniając powyższe, w ocenie Komisji wezwanie nie ma uzasadnienia. Miejscowy plan dopuszcza lokalizację urządzeń infrastruktury telekomunikacyjnej co do zasady, zaś ograniczenia wynikają z przepisów odrębnych ustaw, czego nie wyklucza przepis art. 46. Mając powyższe na uwadze Komisja, w wyniku głosowania (za – 3, przeciw – 0, wstrzymało się – 0 radnych), postanowiła wnioskować o nieuwzględnienie przedmiotowego wezwania;

3) wezwania [REDAKTOWANE] do usunięcia naruszenia interesu prawnego uchwałą w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego obszaru w rejonie ulic Zygmunta Wróblewskiego i Adama Mickiewicza we Wrocławiu – **druk nr 438/11**. Pismem z dnia 15 listopada 2011 r. operator sieci telefonii komórkowej [REDAKTOWANE] z siedzibą w Warszawie wezwał Radę Miejską Wrocławia do usunięcia naruszeń prawa tj. dostosowanie treści miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego do wymagań określonych w art. 46 ust. 1 ustawy z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych (Dz.U. Nr 106, poz. 675). W uzasadnieniu pełnomocnik strony zarzucił naruszenie art. 46 ust. 1 w/w ustawy („Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego nie może ustanawiać zakazów, a przyjmowane w nim rozwiązania nie mogą uniemożliwiać lokalizowania inwestycji celu publicznego z zakresu łączności publicznej, w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 21.08.1997 r. o gospodarce nieruchomościami, jeżeli taka inwestycja jest zgodna z przepisami odrębnymi”). Zdaniem spółki, uchwalony przez Radę Miejską Wrocławia plan zagospodarowania

przestrzennego uniemożliwia lokalizację inwestycji celu publicznego z zakresu łączności publicznej. Związane jest to z intensywną rozbudową sieci telekomunikacyjnej służącej świadczeniu usług. Jak twierdzi pełnomocnik Spółki inwestycje te mają charakter celu publicznego, o którym mowa w ustawie o gospodarce nieruchomościami, natomiast Gmina Wrocław ma obowiązek na podstawie art. 75 ust. 1 u.w.r.u.s.t. dostosowania treści planów miejscowych zagospodarowania obowiązujących na obszarze ich właściwości do wymagań określonych w art. 46 ust. 1 u.w.r.u.s.t. Przykładem uchybień jest § 5 pkt 10 planu ustanawiający zakaz lokalizacji wolnostojących konstrukcji wsporczych pod anteny, o ile ustalenia dla terenów nie stanowią inaczej. Ustosunkowując się do merytorycznych zarzutów Komisja zauważa, iż zgodnie z art. 46 ust. 1 ustawy z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych (Dz.U. Nr 106, poz. 675), miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego, nie może ustanawiać zakazów, a przyjmowane w nim rozwiązania nie mogą uniemożliwiać lokalizowania inwestycji celu publicznego z zakresu łączności publicznej, w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami, jeżeli taka inwestycja jest zgodna z przepisami odrębnymi. Przyjmując generalną zasadę zakazu ograniczania lokalizowania inwestycji telekomunikacyjnych ustawodawca nie nadał jej bezwzględnego charakteru. Ograniczenia lokalizacji mogą bowiem znaleźć swoje uzasadnienie w przepisach odrębnych. Z przedstawionego Komisji stanu faktycznego wynika, iż wzywający nie złożył wniosków do planu ani też żadnych uwag. Z wyjaśnień Departamentu merytorycznego wynika, iż obszar objęty planem posiada szczególne wartości architektoniczne, urbanistyczne i kulturowe. Strefa ochrony konserwatorskiej obejmuje cały obszar planu. Zespół Hali Ludowej oraz Park Szczytnicki wpisane są do rejestru zabytków, zaś dodatkowo obiekt Hali Stulecia wpisany jest listę światowego dziedzictwa UNESCO. Ochronie podlega również sposób ukształtowania zabudowy zagospodarowania w strefie centralnej związanej z tym wpisem, której granice pokrywają się niemal w całości z granicami omawianego planu miejscowego. W ocenie w/w w związku z przepisami odrębnymi, tj. wymogami ustawy z dnia 23 lipca 2003r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami, jak również uzgodnieniami dokonywanymi z Wojewódzkim Konserwatorem Zabytków, w przedmiotowym planie dla kategorii przeznaczenia terenu telekomunikacja ustalono zakaz lokalizowania anten i stacji bazowych telefonii komórkowej. Ze względu na wskazane wyżej uwarunkowania, na obszarze objętym planem dopuszczono jedną kategorię przeznaczenia terenu związanego z usługami i sieciami telekomunikacyjnymi-urządzenia telekomunikacyjne i to na całym obszarze. Linie kablowe sieci telekomunikacyjnych dopuszczono wyłącznie jako podziemne. Warto dodatkowo wspomnieć, iż w granicach objętych planem znajdują się urządzenia służące stacjom bazowym telefonii komórkowej, w tym zamontowane w obiekcie Hali Stulecia. Uwzględniając powyższe, w ocenie Komisji wezwanie nie ma uzasadnienia. Miejscowy plan dopuszcza lokalizację urządzeń infrastruktury telekomunikacyjnej co do zasady, zaś ograniczenia wynikają z przepisów odrębnych ustaw, czego nie wyklucza przepis art. 46. Mając powyższe na uwadze Komisja, w wyniku głosowania (za – 3, przeciw – 0, wstrzymało się – 0 radnych), postanowiła wnioskować o nieuwzględnienie przedmiotowego wezwania;

4) wezwanie [REDAKOWANE] do usunięcia naruszenia interesu prawnego uchwałą w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego Kampusu Pracze Odrzańskie we Wrocławiu – **druk nr 439/11**. Pismem z dnia 15 listopada 2011 r. operator sieci telefonii komórkowej [REDAKOWANE] z siedzibą w Warszawie wezwał Radę Miejską Wrocławia do usunięcia naruszeń prawa tj. dostosowanie treści miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego do wymagań określonych w art. 46 ust. 1 ustawy z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych (Dz.U. Nr 106, poz. 675). W uzasadnieniu pełnomocnik strony zarzucił naruszenie art. 46 ust. 1 w/w ustawy („Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego nie może ustanawiać zakazów, a przyjmowane w nim rozwiązania nie mogą uniemożliwiać lokalizowania inwestycji celu publicznego z zakresu łączności publicznej, w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 21.08.1997 r. o gospodarce nieruchomościami, jeżeli taka inwestycja jest zgodna z przepisami odrębnymi”). Zdaniem spółki, uchwalony przez Radę Miejską Wrocławia plan zagospodarowania przestrzennego uniemożliwia lokalizację inwestycji

celu publicznego z zakresu łączności publicznej. Związane jest to z intensywną rozbudową sieci telekomunikacyjnej służącej świadczeniu usług. Jak twierdzi pełnomocnik Spółki inwestycje te mają charakter celu publicznego, o którym mowa z ustawie o gospodarce nieruchomościami, natomiast Gmina Wrocław ma obowiązek na podstawie art. 75 ust.1 u.w.r.u.s.t. dostosowania treści planów miejscowych zagospodarowania obowiązujących na obszarze ich właściwości do wymagań określonych w art. 46 ust. 1 u.w.r.u.s.t. Przykładem uchybień jest § 6 planu ustanawiający zakaz lokalizacji obiektów budowlanych należących do przeznaczenia terenu telekomunikacja jako wolnostojących słupów, wież i masztów. Ustosunkowując się do merytorycznych zarzutów Komisja zauważa, iż zgodnie z art. 46 ust. 1 ustawy z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych (Dz.U. Nr 106, poz. 675), miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego, nie może ustanawiać zakazów, a przyjmowane w nim rozwiązania nie mogą uniemożliwiać lokalizowania inwestycji celu publicznego z zakresu łączności publicznej, w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 21 sierpnia 1997r. o gospodarce nieruchomościami, jeżeli taka inwestycja jest zgodna z przepisami odrębnymi. Przyjmując generalną zasadę zakazu ograniczania lokalizowania inwestycji telekomunikacyjnych ustawodawca nie nadał jej bezwzględniego charakteru. Ograniczenia lokalizacji mogą bowiem znaleźć swoje uzasadnienie w przepisach odrębnych. Z przedstawionego Komisji stanu faktycznego wynika, iż wzywający nie złożył wniosków do planu ani też żadnych uwag. Zwrócić należy w tym miejscu uwagę na fakt, iż wbrew twierdzeniom wzywającej spółki, na terenie objętym planem możliwe jest lokalizowanie urządzeń infrastruktury telekomunikacyjnej, zaś sam plan ustala zasady ich lokalizacji wprowadzając niezbędne ograniczenia, wynikające z przepisów odrębnych. W planie dopuszczone są dwie kategorie przeznaczenia terenu związane z usługami i sieciami telekomunikacyjnymi (telekomunikacja – na terenach wskazanych w planie oraz urządzenia telekomunikacyjne – na wszystkich terenach z wyłączeniem wskazanym w planie). Na terenie objętym planem zlokalizowany jest kompleks dawnego zespołu szpitalnego z parkiem wpisany do rejestru zabytków objęty ochroną konserwatorską. Na terenie objętym planem usytuowana jest wieża ciśnień o wysokości 41m na której dopuszczono lokalizację konstrukcji telekomunikacyjnej. Uwzględniając powyższe, w ocenie Komisji wezwanie nie ma uzasadnienia. Miejscowy plan dopuszcza lokalizację urządzeń infrastruktury telekomunikacyjnej co do zasady, zaś ograniczenia wynikają z przepisów odrębnych ustaw, czego nie wyklucza przepis art. 46. Mając powyższe na uwadze Komisja, w wyniku głosowania (za – 3, przeciw – 0, wstrzymało się – 0 radnych), postanowiła wnioskować o nieuwzględnienie przedmiotowego wezwania;

5) wezwania [REDAKTOWANE] do usunięcia naruszenia interesu prawnego uchwałą w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego obszaru położonego w rejonie ulic Pilczyckiej i Maślickiej w obrębie Pilczyce we Wrocławiu – **druk nr 440/11**. Pismem z dnia 15 listopada 2011 r. operator sieci telefonii komórkowej [REDAKTOWANE] z siedzibą w Warszawie wezwał Radę Miejską Wrocławia do usunięcia naruszeń prawa tj. dostosowanie treści miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego do wymagań określonych w art. 46 ust. 1 ustawy z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych (Dz.U. Nr 106, poz. 675). W uzasadnieniu pełnomocnik strony zarzucił naruszenie art. 46 ust. 1 w/w ustawy („Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego nie może ustanawiać zakazów, a przyjmowane w nim rozwiązania nie mogą uniemożliwiać lokalizowania inwestycji celu publicznego z zakresu łączności publicznej, w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 21.08.1997 r. o gospodarce nieruchomościami, jeżeli taka inwestycja jest zgodna z przepisami odrębnymi”). Zdaniem spółki, uchwalony przez Radę Miejską Wrocławia plan zagospodarowania przestrzennego uniemożliwia lokalizację inwestycji celu publicznego z zakresu łączności publicznej. Związane jest to z intensywną rozbudową sieci telekomunikacyjnej służącej świadczeniu usług. Jak twierdzi pełnomocnik Spółki inwestycje te mają charakter celu publicznego, o którym mowa z ustawie o gospodarce nieruchomościami, natomiast Gmina Wrocław ma obowiązek na podstawie art. 75 ust.1 u.w.r.u.s.t. dostosowania treści planów miejscowych zagospodarowania obowiązujących na obszarze ich właściwości do wymagań określonych w art. 46 ust. 1 u.w.r.u.s.t. Przykładem uchybień jest § 5 pkt 7 planu ustanawiający zakaz lokali-

zacji wolnostojących anten i stacji bazowych telefonii komórkowej. Ustosunkowując się do merytorycznych zarzutów Komisja zauważa, iż zgodnie z art. 46 ust. 1 ustawy z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych (Dz.U. Nr 106, poz. 675), miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego, nie może ustanawiać zakazów, a przyjmowane w nim rozwiązania nie mogą uniemożliwiać lokalizowania inwestycji celu publicznego z zakresu łączności publicznej, w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 21 sierpnia 1997r. o gospodarce nieruchomościami, jeżeli taka inwestycja jest zgodna z przepisami odrębnymi. Przyjmując generalną zasadę zakazu ograniczania lokalizowania inwestycji telekomunikacyjnych ustawodawca nie nadał jej bezwzględnego charakteru. Ograniczenia lokalizacji mogą bowiem znaleźć swoje uzasadnienie w przepisach odrębnych. Z przedstawionego Komisji stanu faktycznego wynika, iż wzywający nie złożył wniosków do planu ani też żadnych uwag. Zwrócić należy w tym miejscu uwagę na fakt, iż wbrew twierdzeniom wzywającej spółki, na terenie objętym planem możliwe jest lokalizowanie urządzeń infrastruktury telekomunikacyjnej, zaś sam plan ustala zasady ich lokalizacji wprowadzając niezbędne ograniczenia, wynikające z przepisów odrębnych. W planie dopuszczone są dwie kategorie przeznaczenia terenu związane z usługami i sieciami telekomunikacyjnymi (telekomunikacja – na terenach wskazanych w planie oraz urządzenia telekomunikacyjne – na wszystkich terenach z wyłączeniem wskazanym w planie). Teren objęty planem objęty jest zabudową mieszkaniową, na którym znajduje się zabytkowy park objęty ochroną konserwatorską a dodatkowo cmentarz. Nie dopuszczono też lokowania anten na terenach wód śródlądowych, wobec ograniczeń Prawa wodnego. Dodatkowo lokowanie na tym obszarze anten wobec dominującej zabudowy mieszkaniowej oraz innych obiektów o określonej wysokości byłoby sprzeczne z przyjętym w planie ładem przestrzennym, który mocą art. 2 pkt 1 ustawy dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz.U. Nr 80, poz. 717 ze zm.) winien być obok walorów architektonicznych i krajobrazowych bezwzględnie przestrzegany. Uwzględniając powyższe, w ocenie Komisji wezwanie nie ma uzasadnienia. Miejscowy plan dopuszcza lokalizację urządzeń infrastruktury telekomunikacyjnej co do zasady, zaś ograniczenia wynikają z przepisów odrębnych ustaw, czego nie wyklucza przepis art. 46. Mając powyższe na uwadze Komisja, w wyniku głosowania (za – 3, przeciw – 0, wstrzymało się – 0 radnych), postanowiła wnioskować o nieuwzględnienie przedmiotowego wezwania;

6) wezwania [REDAKOWANE] do usunięcia naruszenia interesu prawnego uchwałą w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego w rejonie placu Nowy Targ we Wrocławiu – **druk nr 435/11**. Pismem z dnia 15 listopada 2011 r. operator sieci telefonii komórkowej [REDAKOWANE] z siedzibą w Warszawie wezwała Radę Miejską Wrocławia do usunięcia naruszeń prawa tj. dostosowanie treści miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego do wymagań określonych w art. 46 ust. 1 ustawy z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych (Dz.U. Nr 106, poz. 675). W uzasadnieniu pełnomocnik strony zarzucił naruszenie art. 46 ust. 1 w/w ustawy („Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego nie może ustanawiać zakazów, a przyjmowane w nim rozwiązania nie mogą uniemożliwiać lokalizowania inwestycji celu publicznego z zakresu łączności publicznej, w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 21.08.1997 r. o gospodarce nieruchomościami, jeżeli taka inwestycja jest zgodna z przepisami odrębnymi”). Uchwalony przez Radę Miejską Wrocławia plan zagospodarowania przestrzennego, w ocenie wzywającego uniemożliwia lokalizację inwestycji celu publicznego z zakresu łączności publicznej, tymczasem spółka zobowiązana jest do pokrycia siecią telekomunikacyjną możliwie największego obszaru kraju. Dodał przy tym, iż obowiązek dostosowania aktualnych planów miejscowych do przepisów wynikający z art. 75 ust.1 wskazanej wyżej ustawy upłynął, zaś z wiedzy pełnomocnika nie wynika by Gmina Wrocław uaktualniła plany. Jako przykład deliktu wzywający wskazał § 5 pkt 10 planu ustanawiający zakaz lokalizacji wolnostojących konstrukcji wsporczych pod anteny, o ile ustalenia dla terenów nie stanowią inaczej. Ustosunkowując się do merytorycznych zarzutów Komisja zauważa, iż zgodnie z art. 46 ust. 1 ustawy z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych (Dz.U. Nr 106, poz. 675), miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego nie może ustanawiać zakazów, a przyjmo-

wane w nim rozwiązania nie mogą uniemożliwiać lokalizowania inwestycji celu publicznego z zakresu łączności publicznej, w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami, jeżeli taka inwestycja jest zgodna z przepisami odrębnymi. Przyjmując generalną zasadę zakazu ograniczania lokalizowania inwestycji telekomunikacyjnych ustawodawca nie nadał jej bezwzględnego charakteru. Ograniczenia lokalizacji mogą bowiem znaleźć swoje uzasadnienie w przepisach odrębnych. Z przedstawionego Komisji stanu faktycznego wynika, iż wzywający nie wnosił uwag do projektu planu. Obszar objęty planem położony jest w strefie ochrony konserwatorskiej starego miasta, wpisanego do rejestru zabytków. Lokowanie w nim anten wobec dominującej zabudowy mieszkaniowej oraz innych obiektów o określonej wysokości byłoby sprzeczne z przyjętym w planie ładem przestrzennym, który mocą art. 2 pkt 1 ustawy dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz.U. Nr 80, poz. 717 ze zm.) winien być obok walorów architektonicznych i krajobrazowych bezwzględnie przestrzegany. Komisja zwraca uwagę na fakt, iż wbrew twierdzeniom wzywającej spółki, na terenie objętym planem możliwe jest lokalizowanie urządzeń infrastruktury telekomunikacyjnej, zaś sam plan ustala zasady ich lokalizacji wprowadzając niezbędne ograniczenia, wynikające z przepisów odrębnych. W planie dopuszczone są dwie kategorie przeznaczenia terenu związane z usługami i sieciami telekomunikacyjnymi (telekomunikacja – na terenach wskazanych w planie oraz urządzenia telekomunikacyjne – na wszystkich terenach z wyłączeniem wskazanym w planie). Dodatkowo należy podkreślić, iż w obiekcie Hali Targowej usytuowana jest wieża o wysokości 35m, na której dopuszczono stacje bazowe, a której zasięg wykracza poza obszar objęty planem. Uwzględniając powyższe, w ocenie Komisji wezwanie nie ma uzasadnienia. Miejscowy plan dopuszcza lokalizację urządzeń infrastruktury telekomunikacyjnej co do zasady, zaś ograniczenia wynikają z przepisów odrębnych ustaw, czego nie wyklucza przepis art. 46 w/w ustawy. Mając powyższe na uwadze Komisja, w wyniku głosowania (za – 3, przeciw – 0, wstrzymało się – 0 radnych), postanowiła wnioskować o nieuwzględnienie przedmiotowego wezwania;

7) wezwania [REDAKTOWANE] do usunięcia naruszenia interesu prawnego uchwałą w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego części zespołu urbanistycznego Doliny Odry we rejonie obrębu Maślice we Wrocławiu – **druk nr 441/11**. Pismem z dnia 15 listopada 2011 r. operator sieci telefonii komórkowej [REDAKTOWANE] z siedzibą w Warszawie wezwał Radę Miejską Wrocławia do usunięcia naruszeń prawa tj. dostosowanie treści miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego do wymagań określonych w art. 46 ust. 1 ustawy z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych (Dz.U. Nr 106, poz. 675). W uzasadnieniu pełnomocnik strony zarzucił naruszenie art. 46 ust. 1 w/w ustawy („Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego nie może ustanawiać zakazów, a przyjmowane w nim rozwiązania nie mogą uniemożliwiać lokalizowania inwestycji celu publicznego z zakresu łączności publicznej, w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 21.08.1997 r. o gospodarce nieruchomościami, jeżeli taka inwestycja jest zgodna z przepisami odrębnymi”). Zdaniem spółki, uchwalony przez Radę Miejską Wrocławia plan zagospodarowania przestrzennego uniemożliwia lokalizację inwestycji celu publicznego z zakresu łączności publicznej. Związane jest to z intensywną rozbudową sieci telekomunikacyjnej służącej świadczeniu usług. Jak twierdzi pełnomocnik Spółki inwestycje te mają charakter celu publicznego, o którym mowa w ustawie o gospodarce nieruchomościami, natomiast Gmina Wrocław ma obowiązek na podstawie art. 75 ust. 1 u.w.r.u.s.t. dostosowania treści planów miejscowych zagospodarowania obowiązujących na obszarze ich właściwości do wymagań określonych w art. 46 ust. 1 u.w.r.u.s.t. Przykładem uchybień jest § 5 pkt 10 planu ustanawiający zakaz lokalizacji wolnostojących konstrukcji wsporczych pod anteny, o ile ustalenia dla terenów nie stanowią inaczej. Ustosunkowując się do merytorycznych zarzutów Komisja zauważa, iż zgodnie z art. 46 ust. 1 ustawy z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych (Dz.U. Nr 106, poz. 675), miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego, nie może ustanawiać zakazów, a przyjmowane w nim rozwiązania nie mogą uniemożliwiać lokalizowania inwestycji celu publicznego z zakresu łączności publicznej, w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 21 sierpnia 1997r. o gospodarce nieruchomościami, jeżeli taka inwestycja jest

8) skargi Pani [REDACTED] do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu na uchwałę w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego części Zalesia we Wrocławiu – **druk nr 434/11**. Komisja postanowiła podtrzymać swoją opinię i argumentację wyrażoną przy rozpatrywaniu wezwania w tej samej sprawie. Mając powyższe na uwadze Komisja, w wyniku głosowania (za – 3, przeciw – 0, wstrzymało się – 0 radnych), postanowiła wnioskować o oddalenie przedmiotowej skargi;

Strona 9/15

wprowadzania dodatkowych wymogów w postaci uzyskania opinii względnie pozwoleń. Taki obowiązek wynika jedynie z przepisów ustawowych w przypadkach w niej przewidzianych. Ustalając więc obowiązki w tym zakresie organ stanowiący wkroczył w regulacje materii ustawowej, czym naruszył istotnie przepisy prawa w tym i Konstytucji. W istocie w art. 36 ustawy o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami ustawodawca przewidział katalog prac wymagających uprzedniego uzyskania pozwolenia wojewódzkiego konserwatora zabytków. Żaden inny przepis zarówno wspomnianej ustawy jak też ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym nie daje upoważnienia do wprowadzania dodatkowych opinii czy też pozwoleń. Wobec takiej regulacji, uznać należy, iż rozstrzygnięcie wojewody należy uznać za uzasadnione. Mając powyższe na uwadze Komisja, w wyniku głosowania (za – 3, przeciw – 0, wstrzymał się – 1 radny), postanowiła wnioskować o nie wnoszenie skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego na rozstrzygnięcie nadzorcze Wojewody Dolnośląskiego;

10) rozstrzygnięcia nadzorczego Wojewody Dolnośląskiego z dnia 7 grudnia 2011r. dotyczącego uchwały nr XVIII/364/11 RMW z dnia 17 listopada 2011r. w sprawie nadania nowego brzmienia statutowi Wrocławskiego Centrum Zdrowia Samodzielnego Publicznego Zakładu Opieki Zdrowotnej – **druk nr 447/11.** Przedmiotowym rozstrzygnięciem nadzorczym Wojewoda Dolnośląski stwierdził nieważność wskazanej na wstępie uchwały. Opisując motywy uzasadnienia decyzji organ nadzoru zarzucił Radzie Miejskiej Wrocławia, iż ta nie dopełniła obowiązków publikacji uchwały w Dzienniku Urzędowym Województwa Dolnośląskiego, czym naruszyła w sposób istotny przepisy zarówno art. 94 Konstytucji RP jak też art. 13 ust. 2 ustawy o ogłaszaniu aktów normatywnych i niektórych innych aktów prawnych. W ocenie organu nadzoru błąd wystąpił na etapie kwalifikacji prawnej aktu, któremu Rada Miejska odmówiła walorów aktu prawa miejscowego, podczas gdy ten wyczerpuje cechy takiego właśnie źródła prawa, do których zaliczyć należy:

- a) istnienie podstawy prawnej w przepisach rangi ustawowej;
- b) wydanie aktu przez organ samorządu terytorialnego bądź terenowy organ administracji rządowej;
- c) zawarcie w akcie choćby jednej normy prawnej – przepisu abstrakcyjnego i generalnego.

Dodatkowo organ nadzoru zarzucił istotne naruszenie prawa przez § 6 ust. 1 i ust. 3 załącznika do uchwały poprzez dopuszczenie do możliwości prowadzenia innych nie opisane w statucie zadań o charakterze leczniczym, wskutek wprowadzenia pojęcia nieostrego („w szczególności”), wobec konieczności precyzyjnego ich określenia do czego zobowiązywał art. 42 ust. 2 pkt 3 ustawy o działalności leczniczej. W ust. zaś 3 nie sprecyzowano sposobu organizacyjnie wyodrębnionej działalności innej niż lecznicza, w sytuacji gdy ta została dopuszczona statutowo. Nadto organ nadzoru zarzucił istotne naruszenie przepisów prawa postanowieniami § 13 ust. 5, 6 i 7 załącznika do uchwały zawierającym zasady zwoływania posiedzeń Rady Społecznej, podczas gdy kompetencje te zastrzeżone zostały na mocy art. 42 ust. 1 ustawy o działalności leczniczej do wyłącznych uprawnień samej Rady Społecznej. Wobec odrębnego, niż Wojewoda Dolnośląski stanowiska, Komisja jest zdania, że należy wnieść skargę do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego na rozstrzygnięcie nadzorcze Wojewody, co pozwoli na kontynuowanie procedury skargowej przed sądem administracyjnym. Mając powyższe na uwadze Komisja, w wyniku głosowania (za – 5, przeciw – 0, wstrzymało się – 0 radnych), postanowiła wnioskować o wniesienie skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego na rozstrzygnięcie nadzorcze Wojewody Dolnośląskiego;

11) skargi Pana [REDAKTOWANO] na Dyrektora Izby Wytrzeźwień – **druk nr 459/11.** Pismem z dnia 19 maja 2011r. (drogą mailową), Pan [REDAKTOWANO] złożył skargę do Rady Miejskiej Wrocławia na dyrektora Izby Wytrzeźwień we Wrocławiu. W ocenie skarżącego w Izbie traktuje się ludzi w sposób nie-ludzki. Mimo obowiązku, odmawia się im wody do picia oraz posiłków. Skarżący twierdzi, iż Dyrektor Izby uzasadnia to formą kary za pobyt w ośrodku. Pomieszczenia są duszne, zaś dziura w podłodze niczym nie przypomina toalety. Dodatkowo skarżący kwestionuje legalność dokonywanych przeszukań. Formuluje przy tym zarzut naruszenia zasad higieny (brudna pościel) oraz wielokrotnego stosowania jednorazowych ustników do alkomatów. Nikogo też, zdaniem skarżącego, nie

badano 2 krotnie z użyciem alkomatu, do czego zobowiązują przepisy prawa. W wyjaśnieniach z dnia 9 czerwca br. Dyrektor Izby Wytrzeźwień zaprzeczył wszelkim zarzutom. Dodał przy tym, iż Izba Wytrzeźwień jest kontrolowana systematycznie przez Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego. Zarzuty kierowane zaś indywidualnie pod jego adresem nazwał pomówieniem. Na dowód potwierdzenia prawdomówności Dyrektor przedłożył notatkę lekarza dyżurnego, kwestionującego stawiane zarzuty. Rada Miejska Wrocławia uchwałą z dnia 7 lipca 2011r. o nr XIII/272/11 nie uwzględniła skargi Pana Hetmańskiego przyjmując za wiarygodne wyjaśnienia Dyrektora Izby, przedłożone przez niego dowody a ponadto okoliczność, iż stale prowadzony nadzór Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego oraz lekarza nie wykazał żadnych nieprawidłowości w zakresie kwestionowanym przez skarżącego. Mimo stanowiska Rady, skarżący ponowił skargę pismem z dnia 24.11.2011r. (data wpływu 25 listopada br.) podkreślając zarzut niewłaściwego traktowania osób zatrzymanych w Izbie Wytrzeźwień. Po raz kolejny zasygnalizował niezachowanie podstawowych standardów przejawiających się brakiem intymności podczas korzystania z toalet (konieczność załatwiania potrzeb fizjologicznych w dziurze w podłodze bez możliwości zamknięcia drzwi), a ponadto inne zaniedbania takie jak: niepodawanie płynów i jedzenia osobom zatrzymanym oraz brud i brak higieny w Izbie. Wskazując na powyższe oznajmił, iż zapewne te okoliczności doprowadziły do 6 zgonów tego roku w przedmiotowej placówce. Dodał przy tym, że przebywający w placówce są nieludzko traktowani, domagając się przeprowadzenia dowodów z zeznań świadków (byłych klientów placówki) a nadto z nagrań taśm z monitoringu prowadzonego w Izbie. Skarżący zauważył ponadto, iż Europejski Trybunał Praw Człowieka orzekł o łamaniu przez tego typu placówki art. 5 Konwencji Praw Człowieka oraz przepisów Konstytucji. Ustosunkowując się do zarzutów, Dyrektor Izby ponownie zaprzeczył zasadności stawianych tez. Podkreślił przy tym, że placówka stale monitorowana jest przez służby sanitarne które nie zgłaszały żadnych zastrzeżeń w tym zakresie. Zwrócił uwagę, że skarżący otrzymywał podczas pobytu w placówce – na swoje żądanie – napoje. Także i inni korzystający z Izby mają możliwość korzystania z płynów oraz jedzenia. Kierownik placówki nie zajął stanowiska dotyczącego przyczyn zgonów 6 osób mających miejsce od początku roku, pozostawiając rozstrzygnięcie w tym zakresie prokuratorowi prowadzącemu postępowanie. Dyrektor nie ustosunkował się również do zarzutów braku podstaw prawnych funkcjonowania tego typu placówek poprzestając na twierdzeniu, że Trybunał dopuścił jednak możliwość pozbawiania wolności osób zagrażających porządkowi publicznemu i ich samym, o ile ci swoim zachowaniem pod wpływem alkoholu powodują takie zagrożenie. Oceniając zarzuty zawarte w skardze z dnia 24 listopada 2011r. uznać należy, iż stanowią one powielenie skargi zawartej w piśmie z dnia 19 maja br. Nie przedstawiono w niej żadnych nowych dowodów, a skarżący ponownie powołał się na nagrania z monitoringu placówki, zeznania losowo wybranych osób korzystających z usług placówki oraz własne doświadczenia. Mając powyższe na uwadze Komisja, w wyniku głosowania (za – 3, przeciw – 0, wstrzymało się – 0 radnych), postanowiła wnioskować o podtrzymanie stanowiska wyrażonego w uchwale RM z 7 lipca 2011r. nr XIII/272/11 i nieuwzględnienie przedmiotowej skargi;

12) skargi Państwa [REDAKTOWANE] i [REDAKTOWANE] na Komendanta Straży Miejskiej – druk nr 448/11. Pismem z dnia 16 listopada 2011 r. skierowanym do Prezydenta Wrocławia, Państwo [REDAKTOWANE] i [REDAKTOWANE] (dalej skarżący) wystąpili z zażaleniem na nie załatwienie skargi w ustawowym terminie przez Komendanta Straży Miejskiej Wrocławia (KSMW), będącego kierownikiem jednostki organizacyjnej Gminy Wrocław, co skutkowało jego przekazaniem do rozpoznania według właściwości do Rady Miejskiej Wrocławia (pismo z dnia 22 listopada 2011 r., znak WSO-SW.1511.1.26.2011.BD). W zażaleniu skarżący zarzucili Komendantowi Straży Miejskiej nie załatwienie w terminie ich skargi z dnia 4 października 2011 r., wskazując na naruszenie art. 237, art. 36 i art. 37 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (t.j. Dz.U. z 2000 r., Nr 98, poz. 1071 ze zm.), dalej k.p.a. Z przedstawionych wyjaśnień oraz dokumentacji zebranej w sprawie wynika, iż skarżący dwoma tożsamymi ze sobą pismami datowanymi na dzień 04 października 2011 r., z których jedno wpłynęło do Straży Miejskiej w dniu 10 października br., a drugie w dniu 11 października br., złożyli

skargę na brak działań Straży Miejskiej przy ul. Wysokiej 6 we Wrocławiu w przedmiocie nieprawidłowego parkowania w rejonie ul. Gajowickiej [REDAKTOWANE], a w szczególności na działanie kierownika (inspektora), który (jak wynika ze złożonej skargi) w dniu 03 października 2011 r. około godz. 14:20 oraz 16:00, a następnie 19:30 przyjmował zgłoszenie naruszenia ustawy - Prawo o ruchu drogowym. W ocenie skarżących na ich zgłoszenie nikt nie zareagował. Oba pisma skarżących z dnia 04 października 2011 r. zawierały identyczną treść, przy czym w piśmie, które wpłynęło 10 października br. na samym końcu podany był adres e-mail i adres do korespondencji, natomiast w piśmie, które wpłynęło dzień później adresu do korespondencji już nie było. Jedynym adresem podanym w piśmie był adres umieszczony w górnym lewym rogu - ul. [REDAKTOWANE] Wrocław. W związku z nieotrzymaniem odpowiedzi na swoją skargę z dnia 04 października, pismem z dnia 16 listopada 2011 r. Państwo [REDAKTOWANE] złożyli do Prezydenta Miasta Wrocławia zażalenie na jej nie załatwienie w terminie. Komendant Straży Miejskiej Wrocławia pismem z dnia 05 grudnia 2011 r. udzielił Przewodniczącemu Rady Miejskiej Wrocławia wyjaśnień w przedmiotowej sprawie wskazując, że w dniu 10 listopada 2011 r. wysłano do Państwa [REDAKTOWANE] odpowiedź (pismo z dnia 7 listopada 2011 r. znak KK.0211-111/11) na ich skargę z dnia 04 października 2011 r. na adres ul. [REDAKTOWANE] Wrocław, który był podany w drugiej skardze, a nie na podany tylko w pierwszej skardze adres do korespondencji - ul. [REDAKTOWANE] Wrocław. Uznano bowiem, że późniejsza skarga koryguje adres do korespondencji. W przedmiotowej odpowiedzi wyjaśniono, że ze względu na liczne interwencje w dniu 03 października 2011 r., interwencję zgłoszoną przez Państwa Wiśniowieckich przeprowadzono w dniach 04 i 05 października 2011 r. Należy również podkreślić, że do tej pory do Komendanta Straży Miejskiej nie wpłynęła informacja o nieodebraniu przez Państwa [REDAKTOWANE] pisma z dnia 7 listopada 2011 r. (znak KK.0211-111/11) będącego odpowiedzią na ich skargę. Ponadto, pismem z dnia 17 listopada 2011 r. (Z1.R1.4010-288/11) Komendant straży Miejskiej zwrócił się do Zarządcy Wspólnoty Mieszkaniowej ul. Gajowicka [REDAKTOWANE] o uzupełnienie oznakowania drogowego na terenie Wspólnoty. Zdaniem Komisji, w świetle przedstawionych materiałów, trudno uznać zażalenie Państwa [REDAKTOWANE] za uzasadnione. Zgodnie z przepisem art. 237 § 1 k.p.a. organ właściwy do załatwienia skargi powinien załatwić skargę bez zbędnej zwłoki, nie później jednak niż w ciągu miesiąca. Termin ten rozpoczyna bieg od daty wniesienia skargi do właściwego organu, a termin miesięczny jest terminem maksymalnym. Z materiału zgromadzonego w sprawie wynika, że Komendant Straży Miejskiej zachował ustawowy termin do załatwienia sprawy, ponieważ w przepisany termin przeprowadził postępowanie wyjaśniające w przedmiocie skargi i w dniu 10 listopada 2011 r. listem poleconym, zgodnie z przepisem § 3 omawianego artykułu, zawiadomił o tym skarżących. Wedle przepisu art. 57 § 5 k.p.a. termin uważa się za zachowany, jeżeli przed jego upływem pismo zostało nadane w polskiej placówce pocztowej operatora publicznego. Odpowiedź do Państwa [REDAKTOWANE] została wysłana listem poleconym w dniu 10 listopada 2011 r., co oznacza że termin miesiąca na poinformowanie o sposobie załatwienia skargi został zachowany. Możliwości wyegzekwowania przez stronę od organu obowiązku udzielenia odpowiedzi, kończy się na możliwości zastosowania przepisów art. 36-38 k.p.a., ponieważ w przypadku tej instytucji stronie nie przysługuje prawo skargi do Naczelnego Sądu Administracyjnego na bezczynność organu. Nie przysługuje również prawo do zażalenia niesatysfakcjonującej odpowiedzi. W ocenie Komisji adres, pod który Komendant Straży Miejskiej wysłał odpowiedź do skarżących był poprawny. Wprawdzie w pierwszej skardze skarżący podali inny adres do korespondencji, to w drugiej skardze nie podali już adresu do korespondencji, ale inny adres w lewym górnym rogu pisma (taki sam jak w pierwszej skardze), co należy potraktować jako korektę pierwszego adresu. Mając powyższe na uwadze Komisja, w wyniku głosowania (za - 3, przeciw - 0, wstrzymało się - 0 radnych), postanowiła wnioskować o nieuwzględnienie przedmiotowej skargi;

13) skargi Pani [REDAKTOWANE] na Dyrektora Powiatowego Urzędu Pracy we Wrocławiu - **druk nr 457/11**. Pismem z dnia 8 listopada 2011r. skierowanym do Ministra Pracy i Polityki Społecznej, następnie przekazanym do Biura Rady Miejskiej Wrocławia, Pani [REDAKTOWANE] wystąpiła ze skargą na Dyrek-

tora Powiatowego Urzędu Pracy we Wrocławiu, co skutkowało przekazaniem do rozpoznania według właściwości, tj. Radzie Miejskiej Wrocławia. W przedmiotowej skardze w/w osoba zarzuciła dowolność w zakresie podejmowania decyzji w przedmiocie udzielenia dotacji osobom bezrobotnym na podjęcie działalności gospodarczej, o których mowa w art. 46 ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy. Uzasadniając skargę Pani [REDAKTOWANE] podniosła, iż mimo złożenia kompletu dokumentacji oraz spełnienia wszelkich warunków przepisanych prawem, w tym stosownych rozporządzeń, PUP błędnie ocenił materiał, w szczególności zaś rzekome ryzyko podejmowanej działalności a ponadto a ponadto niesłusznie podsumował, iż ta nie posiada doświadczenia zawodowego w branży florystycznej. Zarzuciła też, iż wypełniając wniosek o dofinansowanie korzystała z pomocy pracownika PUP jednak odpłatnie, mimo że było to w godzinach jego pracy. Zebrany w sprawie obszerny materiał dowodowy wskazuje, iż skarżąca wystąpiła z wnioskiem o dofinansowanie podejmowanej działalności gospodarczej tj. prowadzenia kwiaciarni. Celem przygotowania się do tego wynajęła lokal od wspólnoty mieszkaniowej. Otrzymała ponadto liczne (pisemne) zapewnienia osób fizycznych oraz prowadzących działalność gospodarczą o zainteresowaniu i chęcią współpracy z kwiaciarnią po jej uruchomieniu. Pismem z dnia 20.10.2011r. Dyrektor PUP poinformował skarżącą o odmowie przyznania środków na dofinansowanie. Jako przyczynę podano brak perspektyw na powodzenie projektu a to m.in. z uwagi na brak doświadczenia zawodowego skarżącej w zakresie branży florystycznej. W ocenie PUP nie może być za takowe uznane poprzednie miejsce pracy w charakterze referenta ds. pogrzebowych, gdyż praca na takim stanowisku nie zawsze wiąże się z możliwością nabywania umiejętności w tej tematyce. Zgodnie z art. 46 ust. 1 pkt. 2 w/w ustawy, Starosta z Funduszu Pracy może przyznać bezrobotnemu jednorazowo środki na podjęcie działalności gospodarczej, w tym na pokrycie kosztów pomocy prawnej, konsultacji i doradztwa związane z podjęciem tej działalności, w wysokości określonej w umowie, nie wyższej jednak niż 6-krotnej wysokości przeciętnego wynagrodzenia, (...). Tak sformułowany przepis rozstrzygnął z jednej strony o procedurze postępowania (nie stosuje się w niej przepisów kodeksu postępowania administracyjnego a rozstrzygnięcie nie przyjmuje postaci decyzji administracyjnej) z drugiej zaś o swobodzie przyznawania środków co winien uczynić organ (urząd) uwzględniając całokształt okoliczności sprawy. Szczegółową procedurę postępowania reguluje rozporządzenie MIPS z dnia 25 lipca 2011r. w sprawie dokonywania refundacji kosztów wyposażenia lub doposażenia stanowiska pracy dla skierowanego bezrobotnego oraz przyznawania bezrobotnemu środków na podjęcie działalności gospodarczej (Dz. U. Nr 155, poz. 922 ze zm.). podkreślić należy w tym miejscu, iż decyzja w zakresie przyznania/odmowy środków ma charakter uznaniowy. Musi opierać się o ustalenia faktyczne odpowiadające rzeczywistości a ponadto właściwie uzasadniona. Pamiętać jednak należy, że swoboda organu nie może przyjmować dowolności, gdyż takie działanie nie korzysta z ochrony prawnej. Zwłaszcza, że skoro przyznanie środków, względnie jego odmowa nie podlega weryfikacji w postępowaniu instancyjnym. Z materiału przedłożonego w sprawie wynika, iż podstawową przesłanką odmowy przyznania środków była okoliczność braku doświadczenia i kwalifikacji zawodowych w branży florystycznej, co w ocenie PUP poddaje w wątpliwość osiągnięcie założonych przychodów oraz przewidywanej rentowności, a tym samym utrzymania się na rynku przedsiębiorcy przez wymagany umową okres min. 12 miesięcy. W ocenie PUP przedłożony przez skarżącą zakres czynności pracownika na stanowisku referenta ds. pogrzebowych nie może stanowić podstawy do uznania kwalifikacji skarżącej ds. pogrzebowych, gdyż nie potwierdza doświadczenia w tej branży. Komisja uwzględniając materiał dowodowy uznaje, iż w działaniach Dyrektora PUP w zakresie formalnoprawnym nie można doszukać się uchybień. Wniosek został rozpatrzony, zaś odmowa przyznania środków uzasadniona. Komisja nie zajęła stanowiska w przedmiocie odpłatnego wypełniania wniosku o dofinansowanie przez pracownika PUP, gdyż brak jest dostatecznych dowodów na to, iż działanie takie w rzeczywistości miało miejsce. Mając powyższe na uwadze Komisja, w wyniku głosowania (za – 3, przeciw – 0, wstrzymało się – 0 radnych), postanowiła wnioskować o nieuwzględnienie przedmiotowej skargi;

14) skargą Pana [REDAKTOWANO] na Powiatowego Inspektora Nadzoru Budowlanego – **druk nr 458/11**. Pismem z dnia 28 listopada 2011r. skierowanym do Biura Rady Miejskiej Wrocławia, Pan [REDAKTOWANO] wystąpił ze skargą na Powiatowego Inspektora Nadzoru Budowlanego dla m. Wrocławia zarzucając mu niedopełnienie obowiązków służbowych w postaci przewlekłego załatwiania spraw dot. odbioru technicznego rozbudowy ganku budynku położonego przy ul. [REDAKTOWANO] we Wrocławiu a nadto niewłaściwe zachowanie niegodne urzędnika, które miało miejsce podczas spotkania w dniu 26 października br. Analiza przedłożonej dokumentacji wraz z wyjaśnieniami Inspektora pozwoliła ustalić, iż od wielu lat skarżący prowadzi bez zezwolenia roboty budowlane na wskazanej wyżej nieruchomości. Wobec tak ustalonego stanu faktycznego PINB zobowiązany został do wszczęcia szeregu postępowań administracyjnych z tym związanych, a to:

- ws. wykonania robót budowlanych w piwnicy w/w budynku,
- ws. rozbudowy ganku,
- ws. wykonania garażu od strony zaplecza w/w budynku,
- ws. zabudowy tarasu.

Powyższe postępowania zgodnie z twierdzeniem PINB zostały wszczęte w związku z wykonywaniem robót budowlanych z naruszeniem art. 28 ustawy Prawo budowlane, tzn. bez wymaganego prawem pozwolenia na budowę. Decyzją nr 1980/2011 z dnia 13 lipca 2011 r. o umorzeniu postępowania zakończono postępowanie w sprawie wykonywania robót budowlanych w części nadziemnej w/w budynku. Dolnośląski Wojewódzki Inspektor Nadzoru Budowlanego podtrzymał w mocy wydaną decyzję. Pozostałe postępowania są w toku, ponieważ mimo ciążącego obowiązku powstrzymania się od dalszych prac, skarżący nadal je wykonuje. Tym samym ustalenia stanowiące podstawę ewentualnego rozstrzygnięcia ulegają zmianom, co wymaga dokonania kolejnych czynności procesowo-dowodowych. Na opieszałość w załatwieniu spraw służy stronie zażalenie w oparciu o art. 37 § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego, zaś organem właściwym do jego rozpatrzenia jest Wojewódzki Inspektor Nadzoru Budowlanego we Wrocławiu. Wobec powyższego Rada Miejska nie posiada kompetencji do rozstrzygania tej kwestii w trybie działu VIII kpa (skargi i wnioski). Komisja nie znalazła podstaw do uwzględnienia zarzutów dot. niewłaściwego zachowania Inspektora wobec skarżącego podczas spotkania w dniu 26 października br. Nie było to jedyne spotkanie w siedzibie organu budowlanego. Do podobnego doszło w dniu 14 września br. Na okoliczność przedmiotowej wizyty skarżącego w Inspektoracie sporządzono notatkę służbową. Wynika z niej, iż skarżący w sposób nieelegantki zachowywał się wobec pracowników Inspektoratu, rzekomo odgrażając się czynną napaścią (notatka z dnia 14 września 2011r.). O okolicznościach zajścia został poinformowany również WINB, zaś skarżący wobec zaistniałej sytuacji zakwalifikowany został do grona petentów, którzy w sposób agresywny zachowywali się w stosunku do pracowników inspektoratu. Zarzutom dotyczącym zajść na spotkaniu w dniu 26 października br. Inspektor stanowczo zaprzeczył. Mając powyższe na uwadze Komisja, w wyniku głosowania (za – 3, przeciw – 0, wstrzymał się – 1 radny), postanowiła wnioskować o nieuwzględnienie przedmiotowej skargi.

Ad. III.

Następnie Komisja zapoznała się z treścią korespondencji:

1) Odpowiedź Komendanta Policji Miejskiej na pismo Komisji w sprawie wystąpienia mieszkańców ulicy [REDAKTOWANO] we Wrocławiu z prośbą o pomoc w związku z uciążliwą działalnością klubów nocnych znajdujących się w okolicy. Komisja przyjęła treść pisma do wiadomości;

2) Odpowiedź spółki Wrocławskie Mieszkania na pismo Komisji w sprawie pisma Pani [REDAKTOWANO] dotyczącego niewłaściwego zachowania Pana [REDAKTOWANO] – [REDAKTOWANO], pracownika Wrocławskich Mieszkań – BOK 4. Komisja przyjęła treść pisma do wiadomości;

3) Odpowiedź Komendanta Straży Miejskiej na pismo Komisji w sprawie pisma Pana [REDAKTOWANO] dot. wyjaśnienia braku reakcji ze strony Straży Miejskiej na nieprawidłowo zaparkowane pojazdy przy ul. Rogowskiej na odcinku między ul. Strzegomską, a Komorowską i dalej w kierunku ul. Zemskiej. Komisja przyjęła treść pisma do wiadomości;

4) Odpowiedź Komendanta Straży Miejskiej na pismo Komisji w sprawie wyjaśnienia ze Skarbnikiem Wrocławia rozbieżności w projekcie budżetu na 2012 rok w części dot. Straży Miejskiej. Komisja przyjęła treść pisma do wiadomości;

5) Odpowiedź Komendanta Straży Miejskiej na pismo Komisji w sprawie wzmożenia patroli Straży Miejskiej i/lub Policji w okolicy ul. Partynickiej. Komisja przyjęła treść pisma do wiadomości;

6) Pismo Rady Osiedla Nadodrze (do wiadomości Komisji), skierowane do Prezydenta Wrocławia dot. wyróżnienia strażnika osiedlowego. Komisja postanowiła wnioskować do Pana Prezydenta Rafała Dutkiewicza o pozytywne rozpatrzenie wniosku Rady Osiedla Nadodrze, pozostawiając decyzję o wysokości kwoty nagrody Panu Prezydentowi;

7) Odpowiedź Dyrektora Wydziału Bezpieczeństwa i Zarządzania Kryzysowego, Pana Stanisława Kosiarczyka na pismo Komisji dotyczące wyrażenia opinii w zakresie celowości podejmowania uregulowań prawnych w zakresie przeciwdziałania wandalizmowi i graffiti. Komisja postanowiła poinformować Prezesa Stowarzyszenia „Inicjatywa dla Wrocławia”, Pana prof. Janusza Drózdzyńskiego o działaniach (i efektach), które podjęła po spotkaniu z przedstawicielami Stowarzyszenia „Inicjatywa dla Wrocławia”.

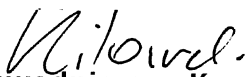
Ad. IV.

Komisja przeszła do zatwierdzenia protokołów nr 8/2011, 9/2011, 11/2011 - 17/2011r. W wyniku głosowania (za – 3, przeciw – 0, wstrzymało się - 0 radnych) dokumenty te zostały przyjęte.

Ad. V.

Wolnych wniosków nie zgłoszono.

Następnie Przewodniczący Komisji zaproponował, aby kolejne posiedzenie odbyło się dnia 9 stycznia 2012r. (poniedziałek) o godz. 15.30, w sali nr 302.

Przewodniczący Komisji
Krzysztof Kilarski

Protokół sporządziła:
Elżbieta
Bocheńska - Zarzycka

